

PEREGRINS A MONTSERRAT

A dins la Muntanya Santa
la Verge vetllant està
per tots els peregrins
que l'anem a visitar.

Quan tenim necessitats i penes
tots a La Moreneta li demanem
de que ens ajudi a passarles
i amb molta devoció preguem.

No sols preguem per les penes
ni per les necessitats
preguem perquè ens dongui salut
i per el bé de la humanitat.

Verge que dels catalans ets patrona
crec que molts ens va ajudar
a aconseguir els Jocs Olímpics
per a Barcelona poder-los celebrar.

Sis anys falten encara
pels Olímpics celebrar
i molts favors a la Verge
crec que els i haurem de demanar.

Perquè molts són els esportistes
que a la Verge promeses fan
i quan acaben les competicions
en peregrinació tots i van.

La preparació dels Olímpics
molts mals de cap portarà
cal que Déu ens ajudi
per les obres acabar.

Són molts milions
qui hi tenen d'èmpir
i han de buscar bons comptables
perquè cap milió, pugui marxar.

Alguns no hi volen creure
però tindran de canviar
i a la Verge Moreneta
li aniran a suplicar.

I quan els Jocs es celebrin
de rams de flors i promeses
tots els esportistes ni duran
i el camarí l'hi ompliran.

Si a la Verge demanem ajuda
una cosa important cal demanar
de que s'acabi el terrorisme
i la bona imatge de Catalunya
a la resta del món demostrar.

Nosaltres que peregrins som
i tots amb molta devoció
li demanem a la Verge
que ens protegeixi de mal
en aquesta humil excursió.

La Roca 26 d'octubre de 1986
Pasqual Ferrer

QUIN MOMENT

Quin moment vaig passar
quan la mare em va deixar.
I quin plor em va venir
quan la vaig veure morir.

Sembla que la senti parlar
quan acabo d'arribar.
I si em disposo a sortir,
quasi no sé trobar el camí.

Mare i fill érem
i sempre ens entenguérem.
Més d'una vegada
de tot en feiem
una xerrada.

D'illúsió no n'hi mancava
quan dels meus fills parlava
i no cal dir
quan ho feia de mí.

De tot ens donava
si sabia que ens faltava.
Dintre meu sempre estarà
aquell moment que vaig passar
quan la mare em va deixar.

Jaume Illa

L'AMOR

Benvingut siguis amor.
On eres que no et trobava?
tanta falta que em feies;
desesperat però no perdut,
et buscava i no m'arribaves.

Però per fi
una llum em guià
i l'amor vaig trobar.
i Què felicitat vaig ésser amor!

Semblava que el meu cor volava
i el meu esperit
es dignificava.

Tot en el meu entorn és alegria.
"No pot ser", em deia jo.
i M'ha arribat, és cert!
Per fi puc dir
en silenci, al meu interior,
benvingut siguis amor.

Jaume Illa